

ligt mod dette, hvis vi antog, at den ikke var tilstede; thi hvorledes skulde to sideordnede Lovgivende Forsamlinger kunne fremme Lovgivningen og sørge for Statens Vel, dersom de ikke vare besjælede af Billie til at komme hinanden imøde. De ere jo kun hver for sig Halvdelen af en Helhed, og uden at de blive enige med hinanden, kan jo ingen Lov, ingen Bevilling blive til. Det er fuldkommen vist, hvad der ogsaa forleden Dag blev paapeget af et æret Medlem fra den anden Side, at de ere af en noget forskjellig Karakter, men det er jo ogsaa fuldkommen besjælet, at de ere det, thi ellers vilde det ene Thing kun blive et Ekko af det andet og sølgelig være unyttigt og overflødig. Denne Forskjellighed kan vel imidlertid gjøre Veien til Enighed noget vanskelig, men den kan umulig skære den af, saa sandt de begge repræsentere det samme Folk, hvis Lag, Klasser og Stænder ere fuldkommen uundværlige for hinanden, og som maa bindes sammen af den samme Migt og Høielse mod det fælles Fædreland. Vi maa derfor være forvisse om, at det samme gode Ønske, som Udvalgets Mindretal har udtalt i de sidste Linier af sin Erklæring, at vi igjen maa komme ind i regelmæssige finansielle Tilstande, ogsaa veles af deres ærede Meningsfæller i det andet Thing, og Veien til at faae dette Ønske opfyldt, som altsaa er fælles og lige oprigtigt for Udvalgets Flertal og dets Mindretal, gaar og gaar kun gjennem en mindelig Overenskomst.

Clausager: Det er ganske vist ikke uden Beslagelse, at jeg har set disse gamle, fra ifjor saa bekendte Stridspunkter gjenindsørte paa det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg havde jo Leilighed til ved Sagens 1ste Behandling her i Salen at udtale som min Formening det lidet Sandsynlige i, at det andet Thing, der ifjor gjentagne Gange saa bestemt har modsat sig disse Posters Gjenindsørelse, nu for Dieblisset er istand til eller kan tænkes at være villigt til at give efter for de Ønsker, der ere tilstede hos Flertallet i dette Thing. Det er jo en Selvsølge, at ligesaa vist som Majoriteten her i Thinget formener, at det er, for ikke at sige en bydende Nødvendighed, saa dog ialtsald en meget stor Ønskelighed, at disse Punkter komme ind paa Finansloven, kunne jo Medlemmer af det andet Thing have en anden Opfattelse. Jeg vil søie til, at det staar for mig, som om en maaste ikke uøesentlig, jeg kan gjerne sige maaste endog meget væsentlig Grund til, at den af den ærede Ordfører omtalte, saa ønskelige Enighed har vanskeligt ved at naaes, ligger i de forrige Aar gjentagne Oplysninger af det andet Thing. Efter at Udfaldet af tvende Valg er blevet, som det er blevet, er det temmelig klart, at det Flertal, som hos Vælgerne fandt sin Betragtningensmaade stadfæstet, som sit Godkjendelse paa det Standpunkt,

den Holdning, det havde indtaget, maa have ulige vanskeliggere ved at bøie sig for Ønsker her i Thinget. Jeg tror ikke, at ret Mange kunne være i Tvivl om, at det er en gjenmeengaaende Anskuelse hos Befolkningens Flertal her i Landet, at det foreliggende Finanslovsforslag er antageligt, ja jeg kan sige næsten rundeligt, saa at Statens Styrelse kan holdes i den samme ordnære Gænge som tidligere. Ængetelig kan der jo hos Forskjellige være sig Ønsker og Uttraaer efter dette og hint. Jeg skal ikke nævne specielle Ting, som man har sat Pris paa at faae fyldestgjorte, men det er jo saa let forstaaeligt, at En kan have et Ønske, som han vilde sætte Pris paa at se fyldestgjort, og en Anden et andet. Det gaar jo imidlertid saa lidt saaledes, at man maa slaa af, kort sagt maa opgive adskillige Forbringere og Ønsker, som kunde være En meget kjære, naar man ikke er istand til at kunne skaffe sin Betragtningensmaade Indgang hos Flertallet af dem, man forhandler med. Den ærede Ordfører har idag betonet, at den Betænkning, som Udvalgets Flertal har afgivet, paa ingen Maade kunde kaldes udæstende til Kamp, men snarere en Indbydelse til at slutte Fred paa Betingelser, der ikke kunde siges at indeholde Banære for nogen af Parterne. Jeg skal villig indrømme den ærede Ordfører, at Betænkningen er holdt i en moderat Tone og Stil; den er ikke lagt an paa at udæste til nogen egentlig Strid, forsaavidt som den ikke reiser nye Stridspunkter; men alene de gamle før nævnte Punkter give jo desværre Leilighed nok til Stridens Fortsættelse, og jeg maa tilføie som min Anskuelse, hvad jeg ogsaa før har nævnt, at jeg ikke ret ser, hvorledes det andet Thing, saaledes som Stillingen nu engang er bleven, kan give efter paa disse Punkter, uden at det maa betragtes, om ikke som en ligefrem Idmyggelse, saa dog i høert Fald som en Dngivelse af en Stilling, der har været antaget for berettiget og, som jeg ogsaa nævnte, har fundet sin Godkjendelse hos Flertallet af Landets Vælgerne. Den ærede Ordfører argumenterede ud fra, at dersom Lands-thinget nu havde taget Finanslovsforslaget, som det kom fra det andet Thing, vilde det være blevet kaldt Underkastelse under Folkethingets Billie. Jeg tror, jeg tidligere har udtalt som min Betragtning, at det neppe var usandsynligt, at der fra det andet Things Side kunde gøres Indrømmelser paa andre Punkter, at det andet Thing ikke just i Et og Alt gjorde Forbring paa at hævde sin Anskuelse saaledes, at dette Thing ikke ogsaa maatte gjøre Indskydelse gjældende paa Finanslovens Affattelse. Men naar det netop er de tre uheldige Punkter, som skulle være Prisen for Overenskomst fra dette Things Flertals Side, ser jeg, som sagt, ikke ret, hvorledes der er Udigt til, at denne Overenskomst kan komme tilstede. Den ærede Ordfører nævnte ogsaa, at